

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoienita

Duminica a patra din Post (a Sf. Ioan Scărarul)

Gânduri pentru a 5-a săptămână a Postului Mare

„Au trimis Dumnezeu pre Duhul Fiului său în inimile voastre, carele strigă: Avva Părinte.” (Galateni 4, 6)

1. De ce ne este rânduit postul? Cred că pentru a ne aminti mai bine obârșia noastră. Ca să ne amintim că nu suntem doar rodul pământului, ci al cerurilor – mai întâi de toate al cerurilor (...)

2. De ce Maica noastră Biserica Pravoslavnică ne-a rânduit un astfel de post aspru? Fără îndoială, pentru ca să ne întoarcem mintea de la toate măruntele griji zilnice și să cugătam la ceea ce e de căpătâi și cu adevărat contează. Ca să ne amintim obârșia noastră și adevărata noastră cale și adevărata noastră patrie.

3. Și tu tu, fiul meu, de ce Maica noastră Bise-

rica Pravoslavnică ne-a rânduit postul? Negreșit, pentru a ne aminti că măcar de suntem făcuți din pământ, nu pământul ne-a făcut, căci și pe el a trebuit cineva să-l zidească. Ca să ne amintim de cerul care îl purtăm în noi, în această coajă trupească și pământescă. Și să putem despărți în noi cele cerești de cele pământesti, și cele veșnice de cele stricăcioase, și cele netrecătoare de cele trecătoare, și pe călător de mașina călătorului.

4. În om, inima este de căpătâi. În inimă e sângele, în sânge e sufletul, în suflet e duhul. Inima trupească și sângele sunt din pământ și spre pământ tind, sufletul și duhul sunt din ceruri și spre ceruri tind. De aceea se poate vorbi despre inima din inimă, adică de inima duhovnicească din inima trupească. Căci, de

Sfintii zilei

Sfântul Mucenic Vasile, preotul din Ancira (+362) a suferit moarte martirică în Asia Mică în timpul împăratului păgân Iulian Apostatul (361 -363) care a încercat re-vigorarea păgânismului.

Sfânta Drosida, fiica împăratului Traian a trăit la începutul secolului al II-lea, perioadă în care adunările creștine erau interzise în Imperiul Roman, iar creștinii, pedepsiți cu moartea. Drosida, era creștină în taină. Fiind descoperită a suferit moarte martirică, fiind aruncată în cuptorul de foc.

nu ar fi așa, cum ar fi putut spune Atoateștiitorul: din inimă ies gândurile rele, minciuna și hula? Cum ar putea acestea ieși din carne și din sânge? Iată, acestea numai din suflet și din duh pot ieși!

5. Duhul este în suflet și duhul mișcă sufletul. Cum e duhul, așa și sufletul. Dacă duhul este rob, și sufletul este rob. Dacă duhul este îndumnezeit, tot sufletul este îndumnezeit. Dacă sufletul tău a primit de la Tatăl lui Hristos Duhul care a fost în Hristos, atunci același Duh te va face și pe tine fiul lui Dumnezeu.

6. Sunt însă și duhuri nu de la Dumnezeu, care mișcă sufletul împotriva lui Dumnezeu. Învățați-vă să deosebiți duhurile! Neîncetat, roagă-te lui Dumnezeu să îți dăruiască Sfântul său Duh, același care a fost în Fiul lui Dumnezeu Iisus Hristos și care S'a pogorât asupra Apostolilor la Cincizecime și care a mișcat sufletele tuturor sfinților și dreptilor până în ziua de azi.

7. În aceasta a cincea săptămână a Postului Mare, tu vei dăruia inima ta lui Dumnezeu. Și când sufletul tău se va liniști, Dumnezeu va trimite Sfântul Duh să primească inima ta, să se sălășluiască în inima ta și o ia și să o călăuzească(...)

8. Pentru aceasta, bine vei cuvânta această săptămână a Postului Mare și bine vei cuvânta sfinții lui Dumnezeu, care au rânduit postul. Și vei mulțumi Maicii tale Biserica Pravoslavnică că te-a deprins cu postul. Căci vei vedea câștigul postului, iar postul se va îndreptă în fața minții tale. Slavă și mulțumită Domnului în veac și în veacul veacului. Amin.

(Sfântul Nicolae Velimirovici
Inima în marele post, A cincea săptămână)

Povestea ceșcuței de ceai

spusă de Părintele Arsenie Boca

o familie a plecat într-o excursie în Anglia pentru a cumpăra ceva dintr-un frumos magazin de antichități, pentru celebrarea celei de a 25-a aniversări de la căsătorie. Și soției și soțului le plăceau antichitățile și produsele din argilă, obiecte ceramice, în special ceștile de ceai.

Au observat o ceașcă excepțională și au întrebat: „Putem să vedem ceșcuța aceea? Nu am văzut niciodată ceva atât de frumos!”

În timp ce doamna le oferea ceea ce ceruseră, ceșcuța de ceai a început să vorbească:

– Voi nu puteți să înțelegeți. Nu am fost de la început o ceșcuță de ceai. Cândva, am fost doar un bulgăre de argilă roșie. Stăpânul m-a luat și m-a rulat, m-a bătut tare, m-a frământat în repetate rânduri, iar eu am strigat: „Nu face

asta!”, „Nu-mi place!”, „Lasă-mă în pace!”, dar El a zâmbit doar și a spus cu blândețe: „Încă nu!”

Apoi, ah! Am fost așezată pe o roată și am fost învărtită, învărtită, învărtită. „Oprește! Ametesc! O să-mi fie rău!”, am strigat. Dar Stăpânul doar a dat din cap și a spus, liniștit: „Încă nu”. M-a învărtit, m-a frământat și m-a lovit și m-a modelat, până a obținut forma care i-a convenit, iar apoi m-a băgat în cuptor.

Niciodată nu am simțit atâta căldură! Am strigat, am bătut și am izbit ușa... „Ajutor! Scoate-mă de-aici!” Puteam să-L văd printr-o deschizătură și puteam citi pe buzele Sale, în timp ce clătina din cap dintr-o parte în alta: „Încă nu”. Când mă gândeam că nu voi mai rezista încă un minut, ușa s-a deschis. Cu atenție, m-a scos afară și m-a pus pe raft... am început să mă răcoresc. O, mă simțeam atât

de bine! „Ei, așa este mult mai bine”, m-am gândit. Dar, după ce m-am răcorit, m-a luat, m-a periat și m-a colorat peste tot... mirosurile erau oribile. Am crezut că mă sufoc. „O, te rog, încetează, încetează!”, am strigat. El doar a dat din cap și a spus: „Încă nu!”

Apoi, deodată m-a pus din nou în cuptor. Numai că acum nu a mai fost ca prima dată. Era de două ori mai fierbinte și simțeam că mă voi sufoca. L-am rugat. Am insistat. Am strigat. Am plâns... eram convinsă că nu voi scăpa! Eram gata să renunț. Chiar atunci, ușa s-a deschis și El m-a scos afară și, din nou, m-a așezat pe raft, unde m-am răcorit și am așteptat și am așteptat, întrebându-mă: „Oare ce are de gând să-mi mai facă?”

O oră mai târziu, mi-a dat o oglindă și a spus: „Acum uită-te la tine!”. Și m-am uitat. „Acea nu sunt eu; aceea nu pot fi eu... Este frumoasă. Sunt frumoasă!”

El mi-a vorbit blând: „Vreau să îți minte, știu că a durut când ai fost rulată, frământată, lovită, învărtită, dar, dacă te-aș fi lăsat singură, te-ai fi uscat. Știu că ai amestecat când te-am învărtit pe roată, dar, dacă m-aș fi oprit, te-ai fi desfăcut bucățele, te-ai fi fărâmițat. Știu că a durut și că a fost foarte cald și neplăcut în cuptor, dar a trebuit să te pun acolo, altfel te-ai fi crăpat. Știu că mirosurile nu ți-au făcut bine când te-am periat și te-am colorat peste tot, dar, dacă nu aș fi făcut asta, niciodată nu te-ai fi călit cu adevărat. Nu ai fi avut strălucire în viață. Dacă nu te-aș fi băgat pentru a doua oară în cuptor, nu ai fi supraviețuit prea mult, fiindcă acea întărire nu ar fi ținut. Acum ești un produs finit. Acum ești ceea ce am avut în minte prima dată când am început să lucrez cu tine”.

Morala este aceasta: Dumnezeu știe ce face cu fiecare dintre noi. El este Olarul, iar noi suntem argila Lui. El ne va modela, ne va face și ne va expune la presiunile necesare, pentru a fi lucrări perfecte care să împlinescă buna, plăcuta și sfânta Sa voie.

Dacă viața pare grea și ești lovit, bătut și împins aproape fără milă; când lumea îți pare că se învârtiște necontrolat; când simți că ești într-o suferință îngrozitoare, când viața pare cumplită, fă-ți un ceai și bea-l din cea mai drăguță ceașcă, așază-te și gândește-te la cele citite aici și apoi discută puțin cu Olarul.

(Părintele Arsenie Boca)

Avortul oprește o inimă care bate!

Inima copilului tău bate de la 4 săptămâni

CONTACTAȚI-NE:

Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 14, etaj 3, Iași, Romania

Tel: (+4)0 743 575 765

departamentprovita@gmail.com
<http://www.provitaiasi.ro>